

opusdei.org

Vragen aan de Postulator van de zalig- en heiligverklaring

Mgr. Flavio Capucci, de Postulator voor de heiligverklaring van Álvaro del Portillo sinds 1997, overleed op 7 augustus 2013. Zijn taak werd overgenomen door Javier Medina Bayo. Hij heeft verschillende antwoorden van Mgr. Capucci overgenomen en antwoordde zelf op later geformuleerde vragen.

24-9-2014

Mgr. Flavio Capucci, de Postulator voor de heiligverklaring van Álvaro del Portillo sinds 1997, overleed op 7 augustus 2013, enkele dagen na de erkenning van een wonder dat wordt toegeschreven aan de voorspraak van de eerbiedwaardige Álvaro del Portillo. Zijn taak werd overgenomen door Javier Medina Bayo, auteur van het boek *Álvaro de el Portillo. Un hombre fiel*. Hij heeft verschillende antwoorden van Mgr. Capucci overgenomen en antwoordde zelf op later geformuleerde vragen.

1. De paus heeft een wonder erkend dat wordt toegeschreven aan de voorspraak van monseigneur Álvaro del Portillo. Kunt u ons zeggen waaruit het bestaat?

Het gaat om de genezing van een Chileense baby met hersenbeschadiging en andere pathologieën die, na een hartstilstand van langer dan een half uur, en verschrikkelijke bloedingen, niet alleen bleef leven, maar wiens algehele conditie zodanig verbeterde dat het het normale leven kon leiden van een kind. Dit vond plaats op 2 augustus 2003. De ouders baden met groot geloof om voorspraak van Mgr. Álvaro del Portillo en, terwijl de artsen dachten dat de baby dood was, begon het hart van de pasgeborene volledig onverwacht opnieuw te kloppen tot het een hartslag van 130 had bereikt.

Het meest verrassende is misschien nog wel dat, ondanks de ernst van het ziektebeeld, het kind zich tegenwoordig, tien jaar later, volledig normaal ontwikkeld heeft.

2. Waaron is Mgr. Álvaro del Portillo kandidaat voor zaligverklaring? Wat heeft hij gedaan?

Zijn leven doet zich aan ons voor als een voortdurend *ja* op de wensen van God. Bisschop del Portillo heeft zich heldhaftig ten dienste gesteld van de kerk en van de zielen, trouw aan het voorbeeld van de heilige Jozefmaria Escrivá. Hij heeft veel mensen naar God gebracht.

Om voor heiligverklaring in aanmerking te komen is het bestaan van een betrouwbare faam van heiligheid, spontaan en wijdverbreid onder een groot deel van Gods volk, beslissend. Mgr. Del Portillo kwam daarvoor in aanmerking doordat er vanaf zijn sterfdag duidelijke tekenen waren van deze roem. Veel mensen van over de hele wereld waren overtuigd van zijn heiligheid en riepen zijn voorspraak in om

gunsten van God te verkrijgen. Het doel van dit proces is om zijn heiligheid te verifiëren. Het decreet van 28 juni 2012 over de heldhaftige deugden, afgekondigd door de Congregatie voor heiligverklaringen, zegt dat de Kerk tot een positief oordeel is gekomen over de heiligheid van zijn leven.

Naast zijn persoonlijke inzet tot heiligheid, moet ook de beslissende impuls die hij aan de oprichting van welzijnsinstellingen gaf, in overweging genomen worden, zoals ziekenhuis Monkole in Kinshasa, het ziekenhuis van de Niger stichting in Enugu (Nigeria), de universiteitscampus Bio-medico in Rome, de Pauselijke Universiteit van het Heilig Kruis en het Internationaal Kerkelijk College *Sedes Sapientiae*, eveneens te Rome, waar duizenden seminaristen en priesters gedegen leerstellige en spirituele vorming ontvangen.

3. Wat is zijn belangrijkste boodschap?

In de leer van Álvaro del Portillo vinden we specifieke leerstellige accenten, zoals de rol van de leken in de kerk, de fundamenteën van het priesterschap of de eenheid met de paus en de hiërarchie. Maar ik wil graag wijzen op wat hem in het algemeen karakteriseerde, de deugd van de trouw: hij was een voorbeeld van trouw aan de Kerk (eerst als ingenieur, daarna als priester, tenslotte als bisschop), trouw aan de pausen met wie hij contact had, trouw aan zijn roeping en, tenslotte, van loyaliteit aan de stichter van het Opus Dei. Trouw is een creatieve deugd, die voortdurend innerlijke en uiterlijke vernieuwing vereist. Het gaat niet slechts om 'conserveren', maar om het zien van steeds nieuwe mogelijke kanten van de ontvangen schat. Trouw is de andere zijde van de geluksmedaille. En Álvaro del

Portillo was een waarlijk gelukkig man.

Bij zijn dood wilde de heilige Johannes Paulus II herinneren aan “zijn toegewijde priesterlijk en bisschoppelijk leven, het voorbeeld van iemand die altijd sterkte en vertrouwen schenkt in de goddelijke voorzienigheid en zijn trouw aan de Paus”. De toenmalige kardinaal Ratzinger riep zijn "bescheidenheid en beschikbaarheid in alle omstandigheden" in herinnering, een bewijs van de dienstbaarheid van bisschop del Portillo aan de Congregatie voor de Geloofsleer gedurende zo vele jaren, "de instelling waaraan hij met zijn competentie en ervaring op een voortreffelijke wijze verrijkend heeft bijgedragen".

4. Welke van zijn deugden sprong eruit?

Uiteraard de drie theologische deugden: het geloof, de hoop en de liefde tot God en de naasten. Degenen die hem van dichtbij hebben gekend, beklemtonen bovendien zijn trouw, en andere deugden, die minder belangrijk lijken, maar essentieel zijn voor een christen. Daaronder vallen zijn vriendelijkheid en zachtmoedigheid, want van hem kan gezegd worden dat hij niet af en toe glimlachte, maar altijd. Ook zijn goedheid, zijn gave om rondom zich een serene sfeer te verspreiden, vooral op moeilijke momenten. En niet te vergeten zijn arbeidzaamheid: hij had een ongelooflijk werkritme, zonder pauzes, en zonder dat de glimlach van zijn lippen week. Hij was voor zichzelf en anderen veeleisend: hij gaf en vroeg maximale inzet, maar altijd met vrede, vreugde uitstralend.

Ik wil echter in don Álvaro bovenal zijn liefde onderstrepen: hij beminde

God en de naaste met heel zijn hart. Hij had de gave van een diep geestelijk vaderschap: allen die hem ooit ontmoet hebben herinneren zich hem als een goede vader, die begrijpt, die vergeeft, met een ongekend vertrouwen in de ander, in ieders loyaliteit.

Tot slot, zou ik het willen hebben over zijn nederigheid: hij probeerde zich nooit op te dringen of zijn eigen mening op te leggen. Toen hij opgeroepen werd de heilige Jozefmaria als hoofd van het Opus Dei op te volgen, deed hij dat alleen om diens werk te continueren met de stichter als voorbeeld.

5. Leeft de devotie tot Mgr. Álvaro del Portillo alleen binnen het Opus Dei?

Zijn reputatie van heiligheid is een waarachtig kerkelijke fenomeen. Tot en met 2012 bereikten ons 12.000 bevestigingen van verkregen gunsten

op zijn voorspraak, vaak uit landen waarin Opus Dei niet eens aanwezig is. Op dit moment zijn dat er 13.300. Het gaat hier om een enorm aantal, vooral als je bedenkt dat van de mensen die gunsten verkregen hebben, er slechts weinigen besluiten ze op schrift te stellen en op te sturen aan de postulator van het proces.

Het bulletin over zijn zaligverklaring heeft de 5 miljoen exemplaren bereikt; de bidprentjes die over de hele wereld zijn gedrukt lopen in de tien miljoen. Zonder twijfel kan gezegd worden dat Mgr. Del Portillo een geschenk is van en voor de Kerk.

6. Wat was de rol van bisschop del Portillo in het Tweede Vaticaanse Concilie en in het algemeen in de Heilige stoel?

Tijdens het Concilie was hij secretaris van de commissie *De disciplina cleri et populi christiani*, dat het decreet *Presbyterorum Ordinis* uitbracht, en

expert van de commissies *De Episcopis et dioecesium regimine* y *De religiosi*. Vervolgens werd hij consultor van de Heilige Congregatie voor het Concilie, beoordelaar van de Congregatie van het Heilig Officie en consultor van de Pauselijke Commissie voor de herziening van het Wetboek van canoniek recht. Ook was hij rechter van het Hof voor de competentie aangelegenheden van de Congregatie voor de Geloofsleer en consultor van dezelfde congregatie, evenals secretaris van de Commissie voor de seculiere instituten van de congregatie van religieuzen en consultor van de Congregatie voor de clerus, van de Pauselijke Raad voor sociale communicatiemiddelen en de Congregatie van heiligverklaringen.

Degenen die met hem hebben samengewerkt beklemtonen met name de vastberadenheid waarmee hij opkwam voor de rechten van de

leken in de zending van de Kerk (zijn boek *Gelovigen en leken in de Kerk* is een klassieke tekst van canonic en theologisch denken over het onderwerp) en voor de schoonheid en het belang van de priesterlijke heiligheid.

7. Heeft Monseigneur Álvaro del Portillo iets te zeggen aan niet-katholieken?

De kern van de boodschap van Opus Dei is de heiliging van het werk en de gewone plichten. Don Álvaro belichaamde deze leer van de h. Jozefmaria voorbeeldig. Hij werkte gedurende zijn hele leven onvermoeibaar: eerst als ingenieur, later als priester en in zijn laatste jaren als bisschop, waarbij hij steeds een bovennatuurlijke betekenis aan zijn werk gaf, waarmee hij de eer van God en het welzijn van de naaste nastreefde. Ik denk dat juist in het feit dat hij zijn werk beschouwde als

spil voor de heiligheid, een voorbeeld ligt van de universele kracht, niet alleen van belang voor katholieken maar voor al die mensen die gevoelig zijn voor de spirituele waarde van de inzet om een blijvende betekenis te geven aan het aardse bestaan.

8. Kunt u ons enige informatie geven over het proces, dat besluit met de verklaring van heldhaftige deugden? Wie waren de getuigen?

Overeenkomstig de regels van de Kerk, kan ik het hebben over de gegevens die openbaar zijn.

Er waren twee parallelle processen. Eén speelde zich af voor het tribunaal van de Prelatuur van Opus Dei, omdat de Prelaat in deze werd erkend als bevoegd bisschop. Echter, aangezien zijn naam op de getuigenlijst voorkwam, werd het beter geacht hem niet te laten ondervragen door zijn eigen rechtbank, maar door een externe

rechtbank, teneinde de neutraliteit in de procesgang beter te garanderen. Daarom vroeg hij de kardinaal-vicaris van Rome of de rechtbank van het Vicariaat van Rome de taak op zich zou kunnen nemen om de voornaamste medewerkers van Mgr. Del Portillo in het bestuur van het Opus Dei – waaronder de huidige Prelaat zelf – te ondervragen en ook een aantal geestelijken die in Rome woonachtig zijn.

Bovendien, gegeven het hoge aantal getuigen van ver buiten Rome, werden er nog acht processen gevoerd door onderzoekscommissies in Madrid, Pamplona, Fátima-Leiria, Montréal, Washington, Warschau, Quito en Sydney.

In totaal werden 133 getuigen gehoord (allemaal ooggetuigen, behalve twee die twee wonderen vertelden die werden toegeschreven aan de dienaar Gods). Onder hen

waren 19 kardinalen en 12 (Aarts-)bisschoppen. 62 Getuigen behoorden tot de Prelatuur; 71 behoorden er niet toe.

9. Ons is verteld dat 13.300 verhalen van verkregen gunsten op voorspraak van Mgr. Del Portillo uw bureau bereikten. Kunt u ons zeggen of er een 'specialiteit' was, een type gunst of genade die veel mensen aan don Álvaro vroegen? Zijn er gunsten of genaden die er opvielen?

Wie gunsten hebben verkregen dankzij de voorspraak van don Álvaro del Portillo stuurden verslagen van gunsten van elk type: materieel en spiritueel. Uiteraard, het opvallendst zijn de buitengewone genezingen, die variëren: van de verdwijning van melanomen met uitzaaiingen dankzij gebed tot don Álvaro, tot de totale genezing van

een in een zwembad verdronken kind.

Maar als we op uw laatste vraag over de 'specialiteit' willen ingaan, wijzen de ontelbare gunsten die de eerbiedwaardig dienaar Gods heeft verkregen in het voordeel van het gezin:

huwelijken waar de echtelijke harmonie hersteld werd; de geboorte van kinderen, soms na vele jaren van wachten voordat zijn hulp werd ingeroepen; verzoening tussen ruziënde familieleden; geboorte van gezonde kinderen na de diagnose dat de baby ziek geboren zou worden. Don Álvaro was een familiemens en hij hield een uitgebreide catechese over het gezin;

Misschien is dat de reden waarom het verlangen naar zijn voorspraak voor dit soort kwesties spontaan is ontstaan. Mij ontroeren met name de

speciale gunsten toegekend aan kinderen: dat zijn er vele.

10. Wat kunt u zeggen over het samenvallen van de aankondiging van de heiligverklaring van Johannes Paulus II en de goedkeuring van het wonder dat tot de zaligverklaring van bisschop Álvaro del Portillo leidt?

Het was een grote vreugde. De heilige Johannes Paulus II en de eerbiedwaardige Álvaro de el Portillo ontmoetten elkaar tijdens het Tweede Vaticaanse Concilie en, voelden ze zich sterk met elkaar verbonden en er was een groot vertrouwen van de kant van de Prelaat van Opus Dei.

Beide herders hadden een grote liefde voor de Kerk. Bisschop Álvaro del Portillo bewonderde de edelmoedigheid en de overgave van de Paus. Hij spande zich van zijn kant in om alle evangelisatie-

initiatieven van heilige Johannes Paulus II te ondersteunen. Misschien is dat de reden waarom de paus verschillende herders aanmoedigde om spirituele steun te zoeken bij de prelaat van het Opus Dei.

Een uitzonderlijk bewijs van de achting van de paus is dat, toen bisschop del Portillo stierf, Johannes Paulus II naar de residentie van de prelaat van het Opus Dei wilde gaan, om te bidden bij het stoffelijk overschot van don Álvaro. Vanuit mijn optiek kenmerken beiden zich onder anderen door hun nederigheid, hun liefde voor de Kerk en de zielen, hun toewijding aan de Maagd Maria en hun gevoel van vaderschap. Onder hen bestond er een grote geestelijke harmonie.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/vragen-aan-de-postulator-van-de-zalig-en-heiligverklaring/> (27-4-2025)